

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστόν και πρώτον απαριθμούντες χρόνον
έδρεύομεν και πάλιν στήν γήν των Παρθενώνων

Χίλια κι' ένακόσα και δεκαοκτώ,
νάσαι τὸ Ταμείο σ'όλους ανοικτό.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρός ἐμέ.
Συνδρομή γὰρ κάθε χρόνο—ὁκτώ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη—δέκα φράγκα καί σ' τὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πολοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δέν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Αὐγουστος, ἑνδεκάτη,
κι' ὁ πόλεμος φρονάττει.

Χίλια τριανταδύο καί τετρακόσ' ἀκόμη,
τοὺς Πρώσους συνταράττουν κι' ἐκ τῆς Ρωσσίας τρόμοι.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας γέτος σκέτος.**

Α.

Π.— Πῶς περπατεῖς ὁλόγυμνος; τί σοῦλθες, μασκαρῶ,
καὶ τὸ βρωμοκουφάρι σου τὸ δείχνεις φανερά;
Ἐσὺ ποῦ φαίνεσαι σεμνὸς
πῶς ἔτσι περπατεῖς γυμνός;

Μήπως σὲ τούτῃ τῇ φορικτῇ τοῦ κόσμου καταγιῖδα
ὀλοτελῶς σοῦ χάλασε τῆς κεφαλῆς ἡ βίδα;
μήπως τυχαίως ὄνειροι σ' ἐπλάνησαν χρυσοὶ
καὶ σ' τὸ Χρηματιστήριον ἐσύχναζες καὶ σὺ;

Μήπως καμπόσων ζήλεψες τὴν εὐτραφῆ γαστέρα
κι' ἐβάλθηκες σ' ἀληθινὰ καὶ σὺ νὰ θησαυρίσης,
κι' ἀγόρασες κι' ἐπούλησες καβουρδιστὸν ἀέρα
χωρὶς γι' αὐτόν, βρὲ Φασουλῆ, πεντάρα νὰ μετρήσης;

Μήπως σ' τὸν νέο πανικό
τῆς Μπόρσας καὶ τὸν σάλο
ἐπαθες κάτι ξαφνικὸ
παρὰ πολὺ μεγάλο;

Πῶς περπατεῖς ὁλόγυμνος χωρὶς καμμία σκέπη;
δέν ν' τρέπεσαι τοῦλάχιστον τὸν κόσμον ποῦ σὲ βλέπει;
Μία κυττάζω πίσω σου, μία κυττῶ μπροστά σου,
κι' ἐγὼ σφαλῶ τὰ μάτια μου μπρὸς στήν γυμνότητά
σου.

Σὲ τούτῃ τὴν ἀδιαντροπιὰ
κανεῖς δέν ξέρεῖ τί νὰ πῇ...
ὅπου κι' ἂν ψάξης τώρα πῇ
δέν θ' ἄβρης τίσιμα καὶ ντροπή.

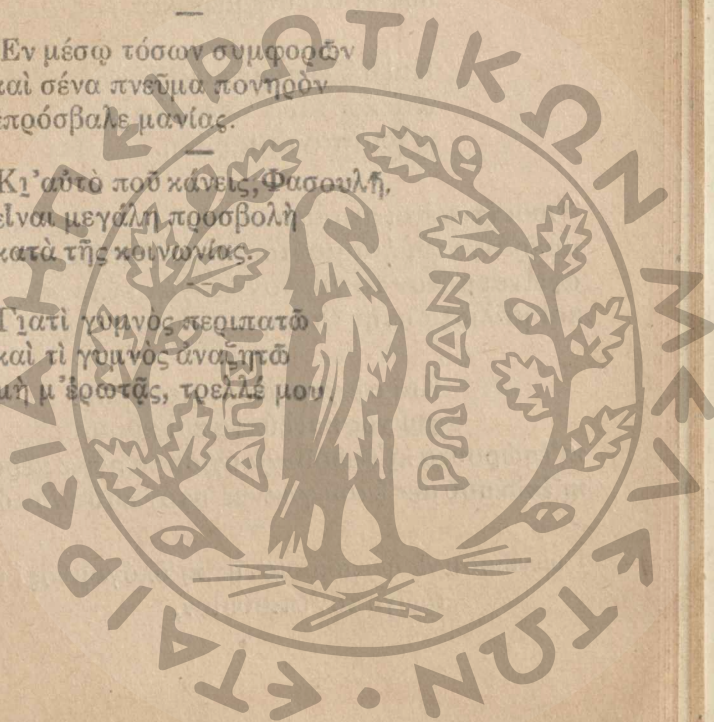
Πάει σ' τὸ βρόντο σήμερα κάθε διδασκαλία,
παντοῦ γυμνότης φανερά,
ὀλοτελής διαφθορά
κι' ἀνάδεια τελεία.

Ἐν μέσῳ τόσων συμφορῶν
καὶ σένα πνεῦμα πονηρὸν
ἐπρόσβαλε μανίας.

Κι' αὐτὸ ποῦ κανεῖς, Φασουλῆ,
εἶναι μεγάλη προσβολὴ
κατὰ τῆς κοινωνίας.

Φ.—

Γιατὶ γυμνὸς περπατῶ
καὶ τί γυμνὸς ἀναζητῶ
μὴ μ' ἐρωτᾷς, τσελλέ μου.

Ὅλα νὰ πάχη κι' ἀχαρνὰ
τὰ θεῖα σήμερα γυμνὰ
ἐστὶν ῥᾶσιν τοῦ πολέμου.

Τώρα πρὸς τὴν γυμνότητα μαινόμενος σφριγῶ,
τώρα, ἀμπελχανῶ,
θέλω σὰν τοὺς προπάτορας ὀλόγυμνος κι' ἐγὼ
νὰ πάρω τὰ βουνά.

Θέλω νὰ φαίνομαι φρικτός,
κι' ὡς ἀναιδείας τέρας
κι' οἱ φίλοι νὰ μὲ βρίζουν.

Θέλω καὶ τὰστρα τῆς νυκτός
κι' ὁ δίσκος τῆς ἡμέρας
γυμνὸν νὰ μ' ἀντικρύζουν.

Ὁ σκελετός ὁ ξύλινος κι' ἐμένα τοῦ ζευζέκη
θέλω γυμνὸς νὰ περπατῇ, θέλω γυμνὸς νὰ στέκη,
θέλω γυμνότητα σωστήν, καὶ θέλω, μίο κάρω,
μπαρὸς στοῦ Χρηματιστήριου γυμνὸς νὰ βολτατζάρω,
κι' ὅσοι μὲ βλέπουν οὕτω πως νὰ παραδαιγματίζωνται.

κι' εὐθὺς νὰ συνετίζονται.

Κι' ἐν κιθάραις κι' ἐν αὐλοῖς
ν' ἀνυμνῶ μετὰς ἡχοῦς
τῶν πολέμων καὶ τοὺς ὕμνους.

Κι' ὅσους φίλους ἀφελεῖς
καὶ τῷ πνεύματι πτωχοῦς
τοὺς ἀφίνουν ὀλογύμνους.

Σχίζω τοῦτον τὸν καιρὸ
κάθε ροῦχο ποῦ φορῶ,
καὶ πεντάρα δὲν μὲ μέλει.

Μὴτ' ἐμπρὸς τῶν δύο φύλων
ἂν συκομωρέας φύλλον
κρύβῃ τὰ κρυφὰ μου μέλη.

Ἄς λείψουν πλὴν τὰ ψέματα,
δὲν ἔχω γιὰ φορέματα
σὰν κι' ἄλλοτε μεράκι.

Καὶ θέλω σήμερα κι' ἐγὼ
ἀπὸ κοστοῦμ ν' ἀπαλλαγῶ
κι' ἀπὸ παντοῖα ράκη.

Ὅσοι ντυμένοι περπατοῦν ἄς ἔχουν τῆς ντροπαῖς,
μακράν, ντυμένα μούτσουνα κι' ὑπερπρονομιούχα,
ἄς εἶναι μόνον τὸ γυμνὸν ἐξόχως εὐπρεπές
καὶ μάλιστα ἐστὶν ἐποχήν, ποῦναι φωτὶὰ τὰ ροῦχα.

Καὶ σὺ γυμνώσου μετ' ἐμοῦ,
γυμνὸς καὶ ξύπνα καὶ κοιμοῦ,
κι' ἐσώρουχα κι' ἐξώρουχα σχίσε τα πέρα πέρα,
κι' ἐκδέσου μετ' ἐμοῦ γυμνὸς στὸν καθαρὸν ἀέρα.

Γυμνώσου νὰ φρεσκαριστῇς, κι' ὀλόγυμνος ἱππότης
τρῶγε τὸν ἐπιούσιον,

κι' ἐνδυμ' ἄς εἶναι πλοῦσιον
ἢ παντελῆς γυμνότης.

Γυμνὸς πρὸς δροῦσιν νὰ κεντῶ,
γυμνὸς καὶ σὺ νὰ τραγουδῇς,
κι' ὅσους ντυμένους ἀπαντᾷς
νὰ τοὺς φωνάζῃς ἀναιδεῖς.

Φτοῦ νὰ τοὺς λές' στὰ μούτρα σας, νὰ μούντζαις, πα-
[ληανθρώποι,
δὲν βλέπετε πῶς χάλασε κι' Ἀνατολὴ κι' Εὐρώπη,
δὲν βλέπετε τί γίνεται σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη,
μὰ μὲς' ἐστὶν κοσμοχαλασιὰ
μὲ κυνικὴ ξετσιπωσιὰ
κορδόνεσθε ντυμένοι:

Μὴ' στῇς κοσμοχαλασιᾷς
παραγγεῖλῃς φορεσιᾷς,
πᾶ! πᾶ! πῶ! Θεὸς φυλάξοι.

Ἦταν ἓνας Μανωλῖός,
ποῦ βαζε τὰ ροῦχ' ἄλλοιῶς
ὅταν ἤθελε ν' ἀλλάξῃ.

Κι' ἐφόσον διαρκεῖ τῆς γῆς τὸ μακελλεῖο,
ἐκείνον ἐνθυμοῦ,
καὶ πάντοτε μιμοῦ,
τοῦτον τὸν Μανωλῖο.

B.

Π. — Νὰ λοιπὸν κι' ἐγὼ γυμνός... ἔξω φορεμάτων βά-
παῦω ροῦχα νὰ φορῶ, [ση,
ἢ γυμνότης ἔχει χάρι
'στῆς ἀκρίβειας τὸν καιρὸ.

Γυμνὸς θέλω νὰ γυμνώνω
ἀφιλοκερδεῖς ληστὰς
κι' ὅσους Μαξιμαλιστὰς
μὰς γυμνόνουν δίχως πόνο.

Στέλλει πρὸς σφαγὴν ἀμνοῦς
ἓνας Κάϊzer μεθύσας,
κι' ὀδηγοῦν γυμνοὶ γυμνοὺς
σὲ κοιλάδας γυμνωθείσας.

Γυμνὸς θέλω νὰ πλανῶμαι καὶ γυμνὸς ἐμπρὸς νὰ-
[βρίσκω,
γυμνὸς θέλω νὰ γυμνώσω καὶ τῆς Σόφρας τὸν Τσα-
(ρίσκο,
ποῦναι κέρδη κι' ἀπὸ γῆρας κι' εἰν' ἐξώληκ καὶ προώ-
(λης
καὶ σκαρπιτοῦχος χηνοσώλης,
καὶ καττάξῃ κεχηγῶς ἀπὸ τὸς θρησκείας τοῦ τοῦς νέ-
(θους
πῶς ἀκόμη ἐστὶν Ἀντάνι βρίσκει Μπωξέτον κεχηναί-
(λους.
ὑπερῆφανος ἐκδέτω μες' ἐστὶν κίνησιν τοῦ δρόμου
τὸ γυμνὸ τὸ σκέλετρό μου,
μὰ καὶ σὲ γυμνὸν σὲ βλέπω καὶ γυμνὸν σὲ χαμαρόνω
καὶ γυμνὸν σὲ μπαγαρόνω.